

Daniels bok – nummer tjugosju

En annan hemlig dröm

Jeff Pippenger

2023-12-22

Nebukadnessars andra dröm markerar ”ändens tid”, då två klasser av tillbedjare kallas att komma och undersöka den ”ökade kunskap” som avförseglades år 1798. Daniel identifieras därefter också som Beltesassar och därmed utpekas han som Guds förbundsfolk, ty ett namnbyte markerar profetiskt en förbundsrelation. Nebukadnessar erkände att Daniel hade den helige Andes närvaro, och på grundval av sin tidigare erfarenhet av Daniel tänkte han att ”ingen hemlighet” skulle vålla Daniel några svårigheter, men hemligheten i denna dröm vållade Daniel bekymmer.

O Beltesassar, du de vise männens överste, eftersom jag vet att de heliga gudarnas ande är i dig och ingen hemlighet vållar dig svårighet, så säg mig synerna i den dröm som jag har sett och dess uttydning. Sådana voro synerna i mitt huvud, när jag låg på min bädd: Jag såg, och se, mitt på jorden stod ett träd, och dess höjd var stor. Trädet växte och blev starkt, och dess höjd nådde upp till himmelen, och det syntes intill jordens ända. Dess löv voro sköna och dess frukt riklig, och i det fanns föda för alla; markens djur hade skugga under det, och himmelens fåglar bodde på dess grenar, och allt kött fick sin näring av det. Jag såg i synerna i mitt huvud, när jag låg på min bädd, och se, en väktare, en helig, steg ned från himmelen. Han ropade med hög röst och sade så: Hugg ned trädet och kvista av dess grenar, skaka av dess löv och skingra dess frukt; må djuren fly bort från under det och fåglarna från dess grenar. Men lämna kvar dess rotstubbe i jorden, med en boja av järn och koppar, i markens friska gräs; och låt den vätas av himmelens dagg, och låt hans del vara med djuren i jordens gräs. Låt hans hjärta förvandlas, så att det inte längre är en människas, och låt ett djurs hjärta ges åt honom; och låt sju tider gå fram över honom. Detta är genom väktarnas beslut, och saken är avgjord genom de heligas ord, för att de levande må veta att den Högste råder över människornas rike och giver det åt vem han vill och uppsätter över det den ringaste bland människor. Denna dröm har jag, kung Nebukadnessar, sett. Så säg nu du, Beltesassar, dess uttydning, eftersom alla de vise i mitt rike inte förmå göra dess uttydning känd för mig; men du förmår det, ty de heliga gudarnas ande är i dig. Då blev Daniel, vars namn var Beltesassar, bestört för en stund, och hans tankar förskräckte honom. Kungen tog till orda och sade: Beltesassar, låt inte drömmen eller dess uttydning förskräcka dig. Beltesassar svarade och sade: Min herre, måtte drömmen gälla dem som hata dig, och dess uttydning dina fiender. Daniel 4:9–19.

Daniel är ”förskräckt” över drömmen och uttydningen, ty han kan förstå hur Nebukadnessar skulle kunna ta anstöt av uttydningen, men när Nebukadnessar väl uppmuntrar honom att tala, ger Daniel Nebukadnessar en varning om den kommande domen. Varningen om den kommande domen är symbolisk för den förste ängelns varning, som kom vid ändens tid, år 1798.

Då blev Daniel, som hade namnet Beltesassar, bestört för en stund, och hans tankar förskräckte honom. Kungen talade och sade: Beltesassar, låt inte drömmen eller uttydningen av den förskräcka dig. Beltesassar svarade och sade: Min herre, må drömmen gälla dem som hatar dig,

och dess uttydning dina fiender. Daniel 4:19.

Daniel var ”häpen under en timme”. ”Timmen” är en av de fem gånger då ordet ”timme” förekommer i Daniels bok, och det återfinns ingen annanstans i Gamla testamentet. Här representerar den den tidsperiod under vilken Daniel, som representerar de ”visa” som förstår kunskapens tillväxt, förbereder sig för att framföra den första ängelns varning, vilken tillkännager öppnandet av den undersökande domen den 22 oktober 1844. Daniels uttolkning av drömmen innefattar inte bara tillkännagivandet av en kommande dom, utan också en uppmaning till Nebukadnessar att upphöra med synden, vilket representerar den första ängelns eviga evangelium. ”Timmen” skulle profetiskt vara belägen vid ändens tid, år 1798, då den första ängeln trädde in i historien. Den första ängeln trädde in i historien år 1798, vid avslutningen av de ”sju tiderna” av Guds hämnd som kom över det norra riket, med början år 723 f.Kr.

Ty detta är vedergällningens dagar, då allt som är skrivet skall fullbordas. Men ve över dem som är havande och dem som giver di i de dagarna! ty det skall bli stor nöd i landet och vrede över detta folk. Och de skall falla för svärdsegg och föras bort i fångenskap till alla folk; och Jerusalem skall bli nedtrampat av hedningarna, till dess hedningarnas tider har fullbordats. Lukas 21:22–24.

Nebukadnessar skulle leva med ett djurs hjärta under den tid av Guds hämnd som kom över Israels nordliga rike, ty Nebukadnessar var konungen i norr. Lukas identifierar samma tidsperiod som ”tider” (”hedningarnas tider”), i pluralis, när han anger slutpunkten för Jerusalems nedtrampande.

Och de skall falla för svärdsegg och föras bort i fångenskap till alla folk; och Jerusalem skall trampas ned av hedningarna, till dess att hedningarnas tider är fullbordade. Luk. 21:24.

I Uppenbarelseboken identifierades hedningarnas tider, då de trampade ned helgedomen och härskaran, helt enkelt som ett tusen tvåhundra sextio år, ty därigenom betonades endast perioden av påvlig förföljelse.

Men förgården som är utanför templet skall du lämna åsido och inte mäta; ty den är given åt hedningarna, och den heliga staden skall de trampa under sina fötter i fyrtiotvå månader. Och jag skall ge makt åt mina två vittnen, och de skall profetera ett tusen två hundra sextio dagar, klädda i säcktyg. Uppenbarelseboken 11:2, 3.

Det varningsbudskap som Daniel gav till Nebukadnessar representerar varningen om den kommande domen. Ankomsten av detta varningsbudskap är symboliskt förlagd till år 1798, vilket är då den förste ängeln anlände för att varna för den annalkande undersökande domen. Den förutsagda domen över Nebukadnessar inträffade vid den andra användningen av ordet ”stund” i kapitel fyra.

Allt detta kom över konung Nebukadnessar. Efter tolv månader gick han omkring i det kungliga palatset i Babel. Konungen tog till orda och sade: Är inte detta det stora Babel, som jag har byggt till ett kungligt residens genom min makts styrka och till min härlighets ära? Medan ordet ännu var i konungens mun, föll en röst från himlen och sade: Dig, konung Nebukadnessar, gäller detta ord: Riket har tagits ifrån dig. Och man skall driva dig bort från

människorna, och din boning skall vara bland markens djur; man skall låta dig äta gräs såsom oxar, och sju tider skall gå fram över dig, till dess du inser att den Högste råder över människornas rike och giver det åt vem han vill. I samma stund fullbordades detta på Nebukadnessar: han blev bortdriven från människorna och åt gräs såsom oxar, och hans kropp blev fuktad av himlens dagg, till dess att hans hår hade vuxit som örnfjädrar och hans naglar som fågelklor. Daniel 4:28–33.

Den dom som hade förutsagts kom i samma ”stund” som Nebukadnessar upphöjde sitt hjärta i högmod. Den undersökande dom som hade förutsagts kom när ”stunden” för Guds undersökande dom inleddes.

Guds doms ”stund” den 22 oktober 1844 hade frambringat två slag av tillbedjare, framställda som de ”visa” och de ”ogudaktiga” i Daniels tolfte kapitel, och vilka också framställdes som ”kloka” eller ”oförståndiga” i liknelsen om de tio jungfrurna, och vilka också framställdes som dem som blev rättfärdiggjorda genom tro i Habackuks andra kapitel, vilka ställdes i kontrast till dem som uppvisade samma karaktär som Nebukadnessar hade i den ”stund” då hans dom kom.

Se, hans själ som uppblåser sig är inte rättsinnig i honom; men den rättfärdige skall leva genom sin tro. Habackuk 2:4.

De två klasserna i var och en av de tre linjerna uppenbarades när hans doms ”timme” kom den 22 oktober 1844, vilket är vad Nebukadnessars doms ”timme” representerar. År 1798 var avslutningen på den ”första” vreden under ”sju tider”, när påvedömet upphörde att blomstra, ty det tillfogades ett dödligt sår.

Och kungen skall göra efter sin egen vilja; och han skall upphöja sig och förhäva sig över varje gud och tala förunderliga ting mot gudarnas Gud, och han skall ha framgång till dess att vreden har fullbordats; ty det som är bestämt skall ske. Daniel 11:36.

1844 var slutet på den ”sista” vreden:

Och han sade: Se, jag skall låta dig få veta vad som skall ske vid förbittringens sista slut; ty vid den bestämda tiden skall slutet komma. Daniel 8:19.

Den första användningen av ordet ”timme” i Daniels fjärde kapitel representerar år 1798; vilket var slutet på den ”första” av Guds förbittrings ”sju tider” mot Israels norra rike; den första ängelns budskaps ankomst vid ändens tid; och slutet på Nebukadnessars ”sju tider” vid ”dagarnas slut”.

Den andra användningen av ordet ”timme” i Daniel kapitel fyra representerar 1844, vilket var slutet på den ”sista” förbittringen under ”sju tider” mot Juda sydrike. Det var också den undersökande domens ankomst och Nebukadnessars personliga dom.

Kapitel ett identifierar historien om den trestegs prövningsprocessen och utmärker den första ängelns budskaps bemyndigande den 11 augusti 1840. Kapitel fyra framställer den första ängelns budskaps ankomst vid ändens tid år 1798 och ska läggas över kapitel ett. Kapitel fyra betonar den första ängelns budskap och dess varning om en annalkande dom, och utmärker den 22 oktober 1844 samt den tredje ängelns budskaps ankomst.

Tillsammans representerar de början inte bara av adventismen, utan också av Förenta staterna. Kapitel ett till tre behandlar också historien vid slutet av adventismen och slutet för Förenta staterna. Kapitel fem, och även vittnesbördet om Belsassar, överensstämmer också med dessa tre första kapitel.

Första kapitlet, i samklang med fjärde kapitlet, representerar den förste ängelns rörelse och den historia då Daniels bok öppnades vid ändens tid år 1798. Det budskap som då öppnades symboliseras av synen vid floden Ulai, vilken representerar den ökade kunskap som finns i Daniels sjunde, åttonde och nionde kapitel.

I kung Belsassars tredje regeringsår visade sig för mig, för mig Daniel, en syn, efter den som tidigare hade visat sig för mig. Och jag såg i en syn; och det skedde, när jag såg, att jag var i Susa, i borgen, som ligger i provinsen Elam; och jag såg i en syn, och jag var vid floden Ulai. Daniel 8:1, 2.

Kapitel ett till tre, i överensstämmelse med kapitel fem, representerar den tredje ängelns rörelse och den historia då Daniels bok öppnades 1989. Det budskap som då öppnades symboliseras genom synen vid floden Hiddekel, vilken representerar den tillväxt i kunskap som återfinns i kapitlen tio, elva och tolv.

Och på den tjugofjärde dagen i den första månaden, medan jag var vid den stora floden, som är Hiddekel. Daniel 10:4.

Vi kommer att fortsätta vår behandling av Nebukadnessars och Belsassars linje i nästa artikel.

”Det finns behov av en långt närmare studie av Guds ord. Särskilt bör Daniel och Uppenbarelseboken ägnas uppmärksamhet såsom aldrig förr i vårt verks historia. Vi kan ha mindre att säga i vissa avseenden beträffande den romerska makten och påvedömet, men vi bör fästa uppmärksamheten på vad profeterna och apostlarna har skrivit under Guds Andes inspiration. Den helige Ande har så format förhållandena, både i givandet av profetia och i de händelser som skildras, att lära att det mänskliga redskapet skall hållas utom sikte, dolt i Kristus, och att Herren, himmelens Gud, och hans lag skall upphöjas.

”Läs Daniels bok. Framkalla, punkt för punkt, historien om de riken som där framställs. Se statsmän, rådslag, mäktiga härar, och se hur Gud verkade för att förödmjuka människors högmod och lägga mänsklig ära i stoftet. Endast Gud framställs som stor. I profetens syn ses han störta en mäktig härskare och upprätta en annan. Han uppenbaras som universums härskare, i begrepp att upprätta sitt eviga rike — den Gamle av dagar, den levande Guden, källan till all vishet, den nuvarande tidens härskare, uppenbararen av framtiden. Läs och förstå hur fattig, hur bräcklig, hur kortlivad, hur felande, hur skyldig människan är, när hon upphöjer sin själ till fåfänglighet.”

Den helige Ande hänvisar oss genom Jesaja till Gud, den levande Guden, såsom det främsta föremålet för vår uppmärksamhet — till Gud sådan han är uppenbarad i Kristus. ”Ty ett barn varder oss fött, en son bliver oss given; och på hans skuldror skall herradömet vila: och hans namn skall vara Underbar i råd, Väldig Gud, Evig Fader, Fridsfurste” [Jesaja 9:6].

Det ljus som Daniel mottog direkt från Gud gavs särskilt för dessa sista dagar. De syner han såg vid stranden av Ulai och Hiddekel, Sinears stora floder, håller nu på att gå i uppfyllelse, och alla de händelser som förutsagts skall snart ha inträffat.

”Betrakta den judiska nationens omständigheter när Daniels profetior gavs. Israeliterna var i fångenskap, deras tempel hade förstörts, deras tempeltjänst hade upphört. Deras religion hade varit koncentrerad till offersystemets ceremonier. De hade gjort de yttre formerna till det alltaggörande, medan de hade förlorat den sanna gudsdyrkans ande. Deras gudstjänster hade fördärvats av hedendomens traditioner och sedvänjor, och när de fullgjorde offerriternas handlingar såg de inte bortom skuggan till verkligheten. De urskilde inte Kristus, det sanna offret för människornas synder. Herren verkade för att föra folket i fångenskap och för att låta tempeltjänsten upphöra, för att de yttre ceremonierna inte skulle bli summan av deras religion. Deras principer och sedvänjor måste renas från hedendomen. Den rituella tjänsten upphörde för att hjärtats tjänst skulle återupplivas. Den yttre härligheten togs bort för att det andliga skulle uppenbaras.” Manuscript Releases, volym 16, 333, 334.